

Kolbjørn: Det foreliggende lovforslag må betragtes som en udløber af den gennemførte revision af loven om tjenestemandslønninger og -pensioner. Efter tidligere noget skiftende regler om bevillingshaveres enkers ret til at indtræde i deres afdøde mands bevilling til at drive biografteater bestemte loven af 13. april 1938, at sådanne enker må konkurrere med andre ansøgere, når bevillingen opslås ledig. Til gengæld tillægger loven under visse forudsætninger enker, som ikke får bevillingen tildelt, adgang til en pension af filmsfonden. Til pensionen ydes regulerings- og børnetillæg efter statens regler. Da disse regler er ændret ved den nye lønningsslov, hvis §§ 87-89 indfører et nyt reguleringsystem, vil det være naturligt at bringe bestemmelserne i loven om biografteatervæsenets ordning i overensstemmelse hermed. Det foreliggende lovforslag tager alene sigte herpå og er således at betragte som en rent teknisk ændring, der kun vedrører lovens § 14.

Min gruppe kan tiltræde lovforslagets grundtanke, men måske vil det være rimeligt i et udvalg at se nærmere på dets enkeltheder.

Henry Christensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, er forhindret i at være til stede i øjeblikket, skal jeg på venstres vegne motivere vort standpunkt til det foreliggende lovforslag.

Vi kan medvirke til at ændre de gældende pensionsregler i den hidtidige lov om biografteatervæsenets ordning i overensstemmelse med de synspunkter, der er nedfældet i lovforslaget. Som ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Kolbjørn, sagde, bygger lovforslaget på de ændringer i pensionsreglerne, der er gennemført i lovgivningen om statens lønninger og pensioner m. v. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det nok er rigtigt at se nærmere på enkelthederne i et udvalg.

Jeg kan dog ikke ved denne lejlighed tilbageholde en enkelt yderligere bemærkning. Når vi nu har fået sat et forslag til lov om ændringer i biografteaterloven på dagsordenen for første gang, siden regeringen har fået det brede grundlag, og efter at justitsministeren har fået liberal

assistance — forstår jeg — både fra det radikale venstre og vel i denne sag især fra retsforbundet, havde det været at vente, at tidspunktet havde været inde til, at vi havde fået forelagt forslag om den ophævelse af bevillingssystemet, som vi nogle gange har stillet forslag om. Jeg vil gerne sige til den højtærede justitsminister, at kan han få støtte til noget sådant inden for sin regering, kan han også få støtte fra oppositionen til, at vi nu gør et alvorligt forsøg på at komme det hidtidige bevillingssystem til livs. Vi har behandlet spørgsmålet i udvalg nogle gange og er kommet så langt, at hvis der bare var tilstrækkelig kraft til det i regeringen, ville tiden nu være inde til at sætte ind på dette område. Jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge den højtærede justitsminister, om han ikke kunne tænke sig at gøre en alvorlig indsats for at ændre den ordning med bevillingssystem, vi har her i Danmark.

Hvad selve det foreliggende lovforslag angår, kan vi altså tilsige en velvillig behandling.

Hanne Budtz: Mit parti ser med velvilje på, at der sker rimelige reguleringer af pensionerne for enker efter biografbevillingshavere. Der er dog visse ændringer, vi kunne ønske at foreslå ud fra det synspunkt, at det kan være ret tilfældigt, om en enke nu får bevillingen eller ej. Efter loven skal hun søge den og få afslag for at kunne opnå enkepension. Selv om hun gerne vil have bevillingen, får hun den måske ikke og må i så fald nøjes med enkepension. Drejer det sig om en mindre bevilling eller om en enke, der ikke mener at have forstand på biografvirksomhed, kan hun altså risikere at få bevillingen, selv om hun ville foretrække at få en enkepension. Med andre ord, det er et spørgsmål, om ikke loven skulle formuleres således, at enker bør pensioneres, medmindre de søger og får bevillingen. Dette må vel overvejes nøjere i et udvalg ligesom spørgsmålet om det antal år, pensionen beregnes efter.

Et særligt spørgsmål rejser bestemmelsen i lovforslaget om, at pensionens størrelse er afhængig af gennemsnittet af overskuddet i de sidste tre regnskabsår. Det er altså i virkeligheden en ret tilfældig omstændighed,